

Text: Zuzana Matúšová Girgošková,
novinářka a autorka projektu
Foto: archiv autorky

Restart života na opačném konci světa - LifeReset

Prožívali jsme to, co dnes zažívá drtivá většina rodin. Práce, stres, účty, hypotéka a jednoho dne jsme si řekli dost. Pokud takto budeme žít dál, tak nám život a dětství našich dvou dětí protečou mezi prsty. Toto nebyl život, o kterém jsme vždy snili.

Začali jsme proto hledat řešení, jak to změnit, jak zpomalit. Všechny nápady však ztroskotaly na příliš rychlém životním tempu. Nakonec jsme se proto rozhodli pro radikální řešení. Odstěhovat se i s našimi syny Jakubkem (3 roky) a Maroškem (2 roky) na tři měsíce na opačnou stranu zeměkoule – na Nový Zéland, pracovat tam jako dobrovolníci na ekofarmách a najít tak ztracené štěstí a snad i hodnotnější život.

Se STUDENT AGENCY jsme přeletěli svět

Cesta a život na opačné straně zeměkoule není vůbec laciná záležitost. Naše odhodlání však bylo obrovské. Sedla jsem za počítač a sepsala projekt LifeReset o restartu života mladé rodiny dobrovolnickou prací na ekofarmách. Nový Zéland nám jako cíl cesty doporučil náš bratranec, který tam přes STUDENT AGENCY absolvoval studijní pobyt. Dva měsíce se tam učil angličtinu a poslední měsíc cestoval po ostrovech. Vyzkoušel si i woofing, což je dobrovolnická čtyřhodinová práce na ekofarmě za nocleh a jídlo. Už jsme dál nepochybovali o cíli naší cesty a ani o tom, přes jakou agenturu se tam chceme vydat.

Projekt jsem poslala do společnosti STUDENT AGENCY, kde hned odpověděli – a díky tomu jsme celá rodina teď na Novém Zélandu.

26 hodin ve vzduchu

Ne nadarmo už potřetí nazývám naši cestu cestou na konec světa, protože to tak opravdu je. Cesta trvala celkem 26 hodin, třikrát jsme přestupovali a ve vzduchu jsme strávili celkem 21 hodin. Pozor! Se dvěma maličkými dětmi. Po narození syna Jakubka jsem se naučila jedné velké moudrosti – nikdy se nestresovat dopředu. Všichni okolo se obávali, jak naše děti zvládnou dlouhý let. Obavy se ukázaly jako zbytečné – během prvního nočního letu do Dubaje naše děti sice nemohly vzrušením usnout a také si trochu zaplakaly únavou. Ale ten další, náročnější let pak zvládly na jedničku. Dívaly se na pohádky, hrály si, chodily po palubě letadla nebo spaly. Naše děti jsou od narození zvyklé na cestování, střídání nových míst, lidí a na dlouhé cesty za babičkou. Každopádně za pohodlný let vděčíme hlavně STUDENT AGENCY, která nám koupila letenku pro každého člena rodiny, i když mladší syn ještě letenku mít nemusel. Mohli jsme tak komfortně přeletět oceány i kontinenty. ▶

Náš restart

Otevřeli jsme novou kapitolu našeho života, jejímž cílem bylo zpomalit, žít a vložit všechnu naši energii do toho, co se skutečně vyplatí – do našich dětí. Slyšeli jsme to již tisíckrát, že to, co za námi nakonec zůstane, nebudou úspěšně uzavřené smlouvy ani krásné domy, ale právě naše děti. Není to žádné klišé, je to holý fakt. Nový Zéland je pro nás místem, kde si chceme uspořádat životní hodnoty a vážně promyslet závažné životní rozhodnutí a změny, které po návratu musíme podstoupit, aby celé naše snažení mělo význam.

Sledujte nás na www.lifereset.sk a dočtete se, jak náš životní restart dopadl. Pokračování našeho příběhu najdete i v dalším čísle Žlutého.

Naše první postřehy a pět věcí, které vás možná překvapí

Zéland tvoří dva ostrovy, které byly dlouhou nedotknutelným rájem ptáků. Spokojeně tu žil největší pták světa moa, který měřil 3,7 metru. Do příchodu prvních obyvatel Maorů neměl žádného nepřítele, protože na ostrovech nežili žádní savci. Dnes je to už úplně jinak. Zéland

je například třetím největším chovatelem ovcí na světě. Ovcí je zde šestkrát víc než obyvatel – žije zde tedy více než třicet milionu ovcí a jen o něco málo přes pět milionu Novozélandců. Co se však na první pohled nezměnilo, je krásná příroda. Procházka novozélandským lesem připomíná dávný svět, po kterém ještě chodili dinosauři. Obrovské palmy propletené až dvoumetrovým kapradím, mechem obrostlé stromy, vařící gejzíry, divoké řeky, sopky pokryté sněhem a průzračná jezera. Příroda stvořená pro sci-fi nebo pro natáčení Pána prstenů.

Co dále je zde jinak než u nás doma?

1. Jezdí se vlevo, jen můj manžel občas jezdí vpravo. Ostrovy, které jsou součástí britského Commonwealthu, přebraly celé spektrum britských tradic, společenského systému a britského životního stylu. Ještě donedávna tvrdila většina Novozélandců původem z Británie, teda Pakeha (to je název pro potomky Evropanů), že jejich vlastí je Británie. Až během posledních let se na Novém Zélandu začala vytvářet vlastenecké povědomí a vlastní „kiwi kultura“ (nazvaná podle národního symbolu – ojedinělého nočního ptáka). ▶

LIFERESET

je originální autorský projekt mladé rodiny ze Slovenska, která se rozhodla změnit svůj život a podniknout odvážný krok – odjet i se svými dvěma malými dětmi na Nový Zéland a tam pracovat jako dobrovolníci na ekofarmách. Na tři měsíce tak opustit domov, práci, rodinu i přátele. A najít svobodu, uspořádat si životní hodnoty ve spojení s přírodou. Proč to všechno dělají? Kvůli změně života. Doma se nedokázali vymanit ze zaběhlých kolejí, a tak se rozhodli pro radikální restart života na druhém konci světa. Tam přemýšlejí o tom, jak by si do budoucna chtěli uspořádat život. Partnerem projektu LifeReset je STUDENT AGENCY. www.lifereset.sk

2. V souvislosti s britskou nadvládou vás v novozélandských koupelnách mohou překvapit dva kohoutky na vodu vedle sebe. Jeden na teplou a druhý na studenou vodu. V takové koupelně je pak velice vtipné dosáhnout optimální teploty vody. Například při praní ponožek v umyvadle.

3. Nikde vás nepronásledují billboardy! Nejsou u silnic ani nikde jinde. K zajímavým místům vás navádějí informační tabule u silnic. Nic vám tedy neruší pohled na překrásnou krajinu.

4. Bosé nohy. Mnoho lidí, hlavně děti, chodí bosí. Nejen po pláži, ale i po městě, v parku, ve škole. Když my máme na sobě bundu a tenisky, tak Novozélandčané chodí v tričku a v žabkách. Pro nás – slovenské rodiče – bylo občas zarážející, jak tamější děti chodí oblékané nalahko. I při teplotě 16 stupňů uvidíte malé holčičky naboso a v letních šatičkách.

5. Radiátory nenajdete v domech vůbec. Teploty sice v zimě během noci klesají i na bod mrazu, ale přesto nikdo netopí.

Můj muž konstatoval, že on jako projektant topení by zde byl bez práce.

Novozélandčané jsou tedy opravdoví otužilci. Také jsou velmi bezprostřední a přátelští. Země si zachovává tvář vesnické společnosti, což v praxi znamená, že se k sobě všichni chovají jako na vesnici. Každý každého zdraví a prohodí s každým pár slov. V Evropě byste takové lidi možná podezřívali z toho, že po vás něco chtějí. Zde je však normální, že se lidé o sebe zajímají.

Zdroj: Nový Zéland, National Geographic, Peter Turner.